

Йозеф Йоханес (Йоп) Висер

Роден през 1946 г. в Снеек (Sneek), Нидерландия.

1958 – 1969: учи пиано и композиция при Елизабет ван Цанген и Вилем Кеесен.

1964 –1965: подготвителен курс по рисуване в “Rijks Normalschool voor Teekenleraren”, Амстердам.

1965 – 1970: учи в Държавната академия по изящни изкуства в Амстердам (“Rijks Academie van Beeldende Kunsten”): 3 години във Факултет за изящни изкуства, рисуване и графика, и 2 години във Факултет за изкуство, свързано с архитектурата.

1968 – 1970: обучение в Академията по архитектура в Амстердам (“Academie van Bouwkunst”, Amsterdam).

1969 – 1971: специализация “майстор печат” (суха игла и литография) при Ян Форер, Уеесп.

От 1970 г. притежава частно студио, което първоначално е било в Аалсmeer, а през 1973 г. е преместено в Оостерлитенс, Нидерландия.

Направил е “Западно-европейско бароково турне” и изследователски пътувания до Анадола, Лацио, Тоскана, Ирландия, Великобритания и Шотландия.

От 1970 г. участва в международни биеналета, триеналета, творчески пребивавания, групови и самостоятелни изложби.

От 1975 г. пише поезия и пиеси на английски и холандски (преведени на немски и фризийски), студии за ръчно изработени книги, превежда поезия (от латински, средновековен френски, италиански и испански, от староанглийски и старокелтски на холандски).

Пише есета за ръчно изработени книги и за тяхната история; и за музика. Те са издадени в Нидерландия и Австрия, а много от есетата са публикувани в международни списания. Често е представян на панаира на книгата във Франкфурт.

1979 - 1980 получава субсидия от правителството за публикуване на своето изследване върху пейзажа и изкуството.

От 1980 г. редовно работи във Великобритания и има творчески престои ('artist in residence') в Белгия, Германия и Австрия.

1980 – 1985 Преподавател във Факултета по живопис и графика, Академия за изящни изкуства в Кампен.

От 1984 г. е регистриран като композитор в “Nederlands Toonkunstenaars Register”. Пише камерна музика и музика за арт проекти. Специализирал се е в композиции за стари клавишни инструменти, пиано и карильон (по-специално за големият инструмент в църквата Мартини в Грьонинген, този в кметството в Докум, както и за 11-те камбани на Йоркминстер). Неговите произведения се изпълняват в Европа, Америка, Австралия и Япония.

Той е майстор - печатар от старата школа (ръчни печатни техники), но ги комбинира с техники, свързани с компютър (по-специално всички възможни офсетни предпечатни и печатни методи, плазмено рязане и лазерно обгаряне).

През 1985 г. заедно с Нанси Кнаап и Якоб Баарс основава студио за художници: Ателие Ит плейн 19, Оостерлитенс, Ротердам (“Atelier It Plein 19 - Oosterlittens/Rotterdam”)

Това студио е специализирано за ръчно изработени книги, които са изложени в цял свят (Лос Анжелес, Сеул, Вилнюс, Лодз, Майнц, Париж и др.).

От 1999 г. е касиер и куратор на Музея за графично фризийско изкуство в Яуре (Joure), Нидерландия.

Йопи

Много преди да стане модерно да сме загрижени за околната среда и за въздействието ни върху нея, Йоп Висер (по собствените му думи 'случаен холандски бриз в нашия живот') проявява грижа към света около него, и вижда, че той самия е бил и е неделима и зависима частица от него, и следователно трябва да го зачита и да го опознава. Но тъй като се възприема като човек без корен – 'ничий човек, който живее на непознато място' – неговия свят не е просто Фрийзланд, или дори Холандия, или Европа, а целия свят, така че изследването му за света е винаги с него - работа, която няма край.

Неговият живот и изкуството му винаги са изразявали тази отговорност. В цялата му работа, независимо дали като художник, печатар, скулптор, създател на филми, поет, илюстратор, преводач, композитор, издател, учител, или дори когато строи, ремонтира водопроводната инсталация, работи в градината или пътува, той поставя този ангажимент в основата на всичко, което прави. Не може да се каже, че работата му е традиционна изследване на пейзажа, или просто реакция спрямо него; напротив, тя винаги е експериментална, винаги преминаваща границите, винаги разоравяща самотна бразда в избраното от него поле. Йоп обича изкуството му да създава своя собствена традиция, и той е удовлетворен само когато създава най-доброто, на което е способен във всичко, което прави.

Като резултат от непрекъснатото му търсене, и понеже се нагърбва със всеки аспект от работата си, Йоп възторжено развива нови умения и нови езици през цялото време; в това, той не търси категорично отговора на всичко, а просто се опитва да извлече удоволствие и емоционално осъществяване от пътуването към един от многото отговори; да предаде своята наслада и прозрения на другите по най-подходящия начин; начин, който ще предаде неговите мисли за света и за самия него в най-пряка и концентрирана форма.

Йоп не се ограничава само до една форма на изкуство, една среда, или дори до един стил, нито пък счита за необходимо да представя заплетености или сложности, където те не са необходими. По този неортодоксален начин, той винаги смущава и тревожи не само своята публика, която никога не знае какво да очаква от него, но също артистичните среди и комерсиалния артистичен свят, които предпочитат художниците да си стоят в своето амплоа и индивидуална опаковка, за да отговорят на очакванията. Йоп обаче никога не е улеснявал живота си чрез компромис с важните неща; неговата цялостност може би е била неговия най-лош враг от гледна точка на търговския успех, и неизбежно го е изолирала от всяко артистично течение, докато, в същото време, му е позволила голяма артистична свобода, която той напълно е използвал; търговския успех никога не е бил една от неговите цели; той по-скоро би се радвал да бъде със семейството си, своите близки приятели и колеги, кучето си, отколкото да е възхваляван от известни личности от артистичния свят.

Неговата любов към (и вярва в) работата му не е нещо, което той очаква да има отклик у другите, и той няма голяма увереност за своята цена, като проявява склонност по-скоро да я скрие, отколкото да я покаже – той има много силна самокритичност. Обаче, с впечатляващи поредици от изложби и изпълнения, както и с големите си и забележителни работи, носещи неговото име, сега той притежава силен международен облик, едновременно като художник и като композитор, и е много уважаван като превъзходен майстор на творчеството и възприятията от неговите колеги, и дори от странните изследователи на английско изкуство.

Дейвид Кок, член на Обществото на изследователите на Античността, Жерваулкс (Jervaulx.), април 2007 год.